

SAMOBORSKI LIST

Glasilo za promicanje lokalnih interesa.

God. VII.

Broj 21.

"Samoborski list" izlazi svake nedjelje u 8 sati ujutro.
PRETPLATA na četvrt godine iznosi za domaće preplatnike K 1:10, za vanjske s poštarskom K 2, za inozemstvo K 2:25. Na početku godine razmjerno više.

Pojedini broj stoji 16 kuna.

Uprava i uredništvo nalazi se na trgu Leop. Savo.

U Samoboru

19. svibnja 1912.

OGLASE prima uprava, a plaća se za petiti redak u redakcijom dijelu 20 fl. u oglašenju 10 fl. Za oglase, koji se više puta uvrćuju, daje se znatan popust. Novci se šalju upravi, a rukopisi uredništvu "Samob. lista". Neplaćena se pisma ne primaju. Rukopisi se ne vraćaju.

Novo trgov. zastupstvo.

Iduće sedmice sazvat će kotarska oblast novoizabrano zastupstvo u prvu svečanu sjednicu radi zavjerenja. U toj će se sjednici konstituirati zastupstvo t. j. izabrat će se pojedini odbori, kako ih to općinski zakon propisuje, da se pojedine grane općinske uprave podijele i da rad odbora mogne biti uspješniji.

Taj rad i zadaci, što čekaju novo zastupstvo nijesu nematni. Samobor je gradic, koji čeka svoju evoluciju, svoj preporod i procvat u naprednom modernom smislu. Njega treba podići ekonomski, i pružiti mu sve one uvjete, koji su nužni, da se mogne razvijati i kročiti duhom vremena. Samobor je ljetovište, u koje već danas dolazi svijet sa sviju strana i upire oči u njega.

Spojen s glavnim gradom Hrvatske, s kojim je u neprestanom dodiru i saobraćaju, on je u jednu ruku njegovim predgradjem, a samo se sobom kaže, da je već i time tiši očiju svraćeno na nj.

No dok svijet pokazuje interes za naše mjesto, pokazuje ga naravski i za njegovo predstavljanje, za trgov. zastupstvo kao jedan važni i odlučujući faktor u sudbinu njegovo.

Naše gradjanstvo prati intenzivno rad našega zastupstva. To zanimanje poraslo je još većma, otkad izlazi naš list donoseći podrobnije i objektivno, naše izvještaje, iz trgov. zastupstva.

Samo i svi žaboričari da si stvaraju ispravnu sud. Ne smije se nazvati rad

pojedinog zastupnika prosudjivati po tome, ako više na namet i tuži se na siromaštvo, nego po tom da li umije odabirati puteve i sredstva kojima se dolazi do boljštice mjeseta uopće; da li umije naći i točno odrediti one granice, u kojima treba da se kreće općinstvo kručanstvo, a da mjesto ne podje u očit nazadak.

Za novo zastupstvo, što će istom da preuzme upravu općine u svoje ruke na dalje tri godine, interes je neobično živ. Ako je u današnjem zastupstvu većina članova iz prijašnjeg odbora, ima razmijerno dosta velik broj novih zastupnika. Ovi dolaze po prvi put u opć. odbor. I baš sobzirom na ovaj broj novih opć. odbornika, interes je veći. Dok zastupnike iz prijašnje periode pozna gradjanstvo po radu, princip nazorima i djelatnosti, što su je razvijali u zastupstvu; nove nije imalo prilike još da vidi u ulozi kao gradake oce.

Da li će se slagati ili razlikazati s većinom, kakovo će stajalište da zauzmu prema naprednom programu, što ga imade pred očima današnja većina u pitanju razvitka i procvata mjeseta, to su pitanja koja zanimaju javnost.

Mi ne ćemo danas ništa prejudicirati. To bi bilo sve preurazjeno, jer se netko mora tek onda da sudi, kad nemogne razviti svoj rad i istaći svoje principe u područjima toga rada. Mu pak sa svoje strane gojimo nadu, da će i novi gradaci oci znati i lutjeti se prokušanjem muževima iz prijeđelih zastupstva poradiši sliočno za napredak Samobora i za sve one napredne vredbe, koje se

pokažu nužnima da se Samobor podigne i procvate. Po ovakom radu prosudjuje se i zastupstvo i pojedinci u njemu.

U to ime neka bude i rad novog zastupstva sretan i plodonosan po Samobor!

Domaće vijesti.

Vjenčanje. Na Spasovo vjenčao se u Zagrebu gospodin Kurt barun Allnoch od Edelstadta, c. i kr. poručnik u 13. topničkoj pukovniji s gospđicom Ivanom pl. Trnski, kćerkom vladnog odsječnog savjetnika gosp. Dragana viteza Trnskoga, a unukom slavnog lira Ivana Trnskoga.

Samo vjenčanje obavio je u jučer u 7 sati u župnoj crkvi sv. Marka preč. gosp. kanonik Stjepan Horvat, te su bili svjedoci vjenčice: savjetnik gospoda biskup križevački Julije Držobeczy i Gjuro grof Orsich Slavetički, veleposjednik u Oroslavju, — a svjedoci vjenčica: preuzvrseni gospodin tajni savjetnik Hinko pl. Rosza i presvijetli gospodin Milan pl. Kiepach, bivši vel. župan i vlastelin u Balagovim Dvorima.

Mlada vjenčica unuka je slavnog našeg pjesnika iz lirske dobe, pukovnikalvana viteza Trnskoga, a vjenčnik je unuk onog pukovnika Allnocha, koji je g. 1848. — ne živući žrtvovati nikog vojnika — vlastoručno potpalio budimski most lagunom i 8 njime odletio u zrak. Tako su se u potomstvu našli lirski i herojski žica — dao Bog u skladan akord.

U predvečerje vjenčanja sabrala se cijela obitelj Allnoch i Trnski u vjenčićnom roditeljskom domu, gdje je taj obiteljski čin proslavljen.

Mladom, odličnom paru naše najdražnije čestitke.

A tako su joj smje bila tako gorke i puno bole, da joj se je bilo mladljano. Ništa nije moglo nješto lice, kao upaljena krv, već je blijedlo i veleno kao prekinuti cvijet.

A jednoga dana sovnu je otac u sobu gotovo ozbiljno. Kad ona u sobu, a to u njoj s svakim odjelu udovac i otac od četvero djece. Prešledi mračni breći obrezani, zavrsano lice marano crvenim silicama, a čelava glava prikrivena dugim vlasima.

— Dovolite — ovoj gospodici provesti svoje vreme mišlim, da će biti pametna, čuvavat će i moju dobru platu, a i nije bilo prečekati — mračni li podi za nju?

Dovolite, na smrt bljeda, pogleda u ona i ova je u njegovim protrekusanim očima pročekala. Mi smo breći, krvav živimo, ne živimo ni vam, jer ne znamo, što bi s tobom, očekuje — počet — govorio njegova oči.

Ona je posljednji put, da se sve ovo nije dobro i ruhi i ona životom, raspolažući, raspodjeljuje — život.

Uz desnu ruku, ruhi oči, da je mame bila ona granica / ono vremi i ono

puče nešto, što je napunja neizrecivom grozom.

V.

Jest, ona je Bona.

Sada joj je istom jasno, kad vidi oko sebe sitnu dječicu, koja niješu nješa, kad čuje njegov sunčev i od pušenja piskuljiti glas.

Jest, ona je Bona.

I vjerna je i dobra mu je; redi ga, a redi i njegova dječca.

I ne sanjari više; ta zbilja je okraj nje tako kraša i surova. — Samo kradikad, kad se nadje sama u svojoj sobici i kada napomeni polutimak, onda je u srcu netko zaboda, a na sjenom neutješnom nebštlu ukida se ona tamna točka, koja je bila nekoc njen cijeli život.

— Ah, uzdehnula bi, kao da želi reći — bio koristil — i odvukla bi se među svoja pastore, da ih nježnija i redi i da dočeka sijep — svoju sonju — svoga muša.

Aleksandar Katalin Iz skrovitih kartova.

(Continued)

Dodi da, doći — govori joj dečko, dodi da, dodi.

AZ pretežno doni, a on ne doći, već sveđem pretežno niko nije tako kad niko nije niko — govori.

I već male golobice, venči i venči s venčem.

Ah, da on boriš, znam, govori joj dečko, — I ved, kdo da mi boriš u zaborav, ogorči da da doma vratim da vratim i ova, sve ova luka, ova ova luka, što da vratim, kada kada kada vratim, vratim i vratim, — i on je vratio.

AZ pretežno doma vratim je neznam, ne da ti želim život, da je dobro, mislio i mislio, da ti želim život, — i on je vratio.

IV.

On je ovakav opa i ovakvi doma i u ovakvi doma.

